

Sempre se m'encén alguna cosa quan un escriptor clama que, després de molts anys d'ofici i benefici, acaba constatant que, al capdavall, és més important la vida que la literatura. Vol dir això que, a partir d'ara, viurà més i escriurà menys? No crec. La paraula "important" és, efectivament, el més important de l'afirmació, i caldria comprovar per tant, amb un cansament de segles, quina és la importància real que l'escriptor dóna a la vida i quina a la literatura, si és que això pot pesar-se amb alguna bàscula. Hi ha declaracions com l'esmentada que queden molt bé en rodes de premsa i entrevistes postpremis, i qui sap si això és perquè l'escriptor és tímid o anarquista o infeliç, o bé menysprea al periodista o al lector anònim que a l'endemà llegirà unes declaracions que potser li sonarien molt més escandaloses si, en canvi, anaren de la següent forma: «*Els anys m'han demostrat que la vida és més important que el sexe*». Ai! No seré jo ara qui clame que vida, literatura i sexe són una mateixa cosa, però la literatura (com la política, la ciència o el sexe), escrita en majúscules o minúscules, sovint necessita un poc més de mirament per part dels seus responsables.